

Sygn. akt: X U 1414/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy w Katowicach

X Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Barbara Reszczyńska - Łoboda</i>
Sędziowie/Ławnicy:	
Protokolant:	<i>Anna Borkowska</i>

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2015 roku w Katowicach

odwołania **S. K. (S. K.)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 4 kwietnia 2014 roku

Nr: (...) - (...) - 1/5

w sprawie **S. K. (S. K.)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o prawo do emerytury górniczej bez względu na wiek

oddala odwołanie

SSO Barbara Reszczyńska - Łoboda

Sygn. akt: ***XU 1414/14***

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 kwietnia 2014r., rozpoznając wniosek ubezpieczonego z dnia 20 sierpnia 2013r., organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu S. K. prawa do emerytury górniczej w oparciu o przepisy art. 50 e ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu wskazał, że ubezpieczony nie spełnia warunków do ustalenia emerytury górniczej bez względu na wiek ponieważ nie udowodnił wymaganego 25 – letniego okresu pracy górniczej.

Od decyzji tej ubezpieczony reprezentowany przez adwokata A. K., wniósł odwołanie domagając się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do emerytury górniczej oraz zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów

zastępstwa procesowego wg norm przepisanych; ewentualnie o uchylenie skarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Wniósł o zobowiązanie pracodawcy – (...) S. A. KWK (...) w K. do przedłożenia zestawienia jego okresów niezdolności do pracy z wyszczególnieniem niezdolności do pracy, za które wypłacono zasiłki w związku z chorobą zawodową, o dopuszczenie dowodu z akt sprawy Sądu Okręgowego w Katowicach sygn. akt XU 2029/12 na okoliczność stwierdzonej choroby zawodowej oraz dokumentacji medycznej, o dopuszczenie dowodu z akt sprawy Sądu Okręgowego w Katowicach sygn. akt XU 2029/12 – postanowienia z dnia 5 lutego 2014r. o przekazaniu organowi rentowemu wniosku o prawo do emerytury z art. 50 e ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Podniósł, że z uwzględnieniem okresów niezdolności do pracy z tytułu choroby zawodowej legitymuje się okresem pracy górniczej w rozumieniu art. 50 e ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji, wnosząc o oddalenie odwołania ubezpieczonego.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony S. K. (ur. (...)) w dniu 16 maja 2012r. złożył w organie rentowym wniosek o emeryturę górniczą.

Choroba zawodowa skóry stwierdzona została u ubezpieczonego Decyzją Państwowego Inspektora Sanitarnego w Katowicach z dnia (...) i z tego tytułu do dnia (...) pobierał on rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Decyzją z dnia 6 czerwca 2012r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej - w oparciu o regulację art. 50 a ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2013r. poz. 1440 z późn.zm.), zwanej dalej ustawą emerytalną – stwierdzając, że ubezpieczony nie udowodnił wymaganego 25 – letniego okresu pracy górniczej – a jedynie 22 lata takiego stażu.

Odwołanie ubezpieczonego od decyzji z dnia 6 czerwca 2012r. zostało oddalone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 3 października 2012r., sygn.akt XU 2029/12.

W dniu 22 lipca 2013r. ubezpieczony, za pośrednictwem pracodawcy (...) S.A. KWK (...) w K., ponownie wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie mu prawa do górniczej emerytury.

Decyzją z dnia 6 sierpnia 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do górniczej emerytury – w oparciu o przepisy art. 50 a ust. 2 ustawy emerytalnej. Wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił wymaganego 25 – letniego okresu pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą – a jedynie 22 lata, 10 miesięcy i 18 dni takiej pracy.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 5 lutego 2014r., sygn. akt XU 3133/13, Sąd Okręgowy w Katowicach oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji z dnia 6 sierpnia 2013r. W uzasadnieniu wywiódł, że skoro odwołujący się (ur. (...)) składając w dniu 22 lipca 2013r. wniosek emerytalny miał ukończone 52 lata życia to jego uprawnienia do emerytury górniczej oceniać należy poprzez pryzmat przepisu art. 50 a ust. 2 ustawy emerytalnej, a przepis ten w odniesieniu do mężczyzn wymaga dla uzyskania uprawnień do emerytury górniczej w obniżonym wieku emerytalnym 50 lat życia legitymowania się 25 – letnim okresem pracy górniczej i równorzędnej. Ubezpieczony tymczasem stażem takim nie legitymuje się – na dzień wniosku o emeryturę złożonego w dniu 22 lipca 2013r. jego łączny staż pracy górniczej wynosił 22 lata, 10 miesięcy i 18 dni. Sąd zaznaczył, że podziela stanowisko wyrażone już w uzasadnieniu wyroku wydanego w sprawie ubezpieczonego ozn. sygn. akt XU 2029/12, iż do ustalenia okresów pracy górniczej bez znaczenia pozostają okresy korzystania z wynagrodzenia lub zasiłku chorobowego pozostające w związku z chorobą zawodową.

Jednocześnie jednak odrębnym postanowieniem z dnia 5 lutego 2014r., sygn. akt XU 3133/13, Sąd Okręgowy w Katowicach Sąd wniosek ubezpieczonego zawarty w odwołaniu z dnia 20 sierpnia 2013r. o prawo do emerytury górniczej z art. 50 e ustawy emerytalnej przekazał organowi rentowemu celem rozpoznania i wydania decyzji.

W wykonaniu powyższego zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją z dnia 4 kwietnia 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej w oparciu o przepisy art. 50 e ustawy emerytalnej. W uzasadnieniu wskazał, że na dzień 30 czerwca 2013r. ubezpieczony udowodnił okres pracy wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wynoszący 22 lata, 9 miesięcy i 24 dni i jest to udokumentowany przez niego łączny okres zaliczony do ustalenia prawa do górniczej emerytury bez względu na wiek. Ubezpieczony nie udowodnił zatem wymaganego 25 – cio letniego okresu pracy górniczej.

W niniejszym postępowaniu spornym pozostawało czy prawidłowo ustalił organ rentowy brak uprawnień ubezpieczonego do górniczej emerytury z art. 50 e ustawy emerytalnej. Powoływany przepis stanowi, że prawo do górniczej emerytury, bez względu na wiek i zajmowane stanowisko, przysługuje pracownikom, którzy pracę górniczą wykonywali pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres wynoszący co najmniej 25 lat (ust. 1 art. 50 e ustawy emerytalnej). Do okresów pracy górniczej zalicza się okresy niezdolności do pracy z tytułu wypadku przy pracy albo z tytułu choroby zawodowej, za które wypłacone zostało wynagrodzenie lub zasiłek chorobowy albo świadczenie rehabilitacyjne, bezpośrednio poprzedzone pracą górniczą wykonywaną pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przypadające w czasie trwania stosunku pracy (art. 50 e ust. 2 pkt 1 ustawy emerytalnej).

Ubezpieczony tymczasem we wniosku z dnia 20 sierpnia 2013r. domagał się przyznania prawa do górniczej emerytury z uwzględnieniem na staż do niej uprawniający okresów pobierania świadczeń chorobowych związanych z rozpoznaną u niego chorobą zawodową.

Organ rentowy wywodził, że do stażu pracy uprawniającego do górniczej emerytury nie uwzględnił ubezpieczonemu żadnych okresów niezdolności do pracy z tytułu choroby zawodowej bowiem zakład pracy KWK (...) nie wskazał aby odwołujący się korzystał z okresów niezdolności do pracy spowodowanych skutkami stwierdzonej u niego choroby zawodowej (pismo procesowe z dnia 11 lipca 2014r. – k. 10 a.s.). Jak wynika z informacji (...) S.A. niezdolności do pracy ubezpieczonego nie były wypłacane jako skutki choroby zawodowej (pismo z dnia 31 lipca 2014r. – k. 19 a.s. wykaz wypłaconych ubezpieczonemu zasiłków chorobowych – k. 20 – 22 a.s.).

Sąd po uzyskaniu kopii będących w posiadaniu pracodawcy skarżącego druków (...) oraz decyzji stwierdzającej jego chorobę zawodową (dokumenty k. 35 a.s. – koperta), a także dokumentacji medycznej ubezpieczonego z Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy w K. ((k. 44 – 45 a.s.) dopuścił dowód z opinii lekarza biegłego z zakresu chorób skórnych - na okoliczność ustalenia w oparciu o dokumentację medyczną ubezpieczonego zawartą w jego aktach emerytalnych, w aktach sądowych XU 2029/12, w aktach sprawy XU 1414/14 oraz zgromadzonych w niniejszym postępowaniu, które z wykazanych okresów czasowej niezdolności do pracy ubezpieczonego, przypadających począwszy od stwierdzenia u niego decyzją z dnia 23 czerwca 1998r. choroby zawodowej skóry, były spowodowane tą chorobą zawodową.

W opinii z dnia 9 grudnia 2014r. biegła sądowa z zakresu chorób skórnych lek. med. Z. J. wskazała, że okresami czasowej niezdolności do pracy ubezpieczonego przypadającymi od stwierdzenia u niego choroby zawodowej skóry spowodowanymi tą chorobą były okresy:

- 23 czerwca 1998r. – 3 lipca 1998r. (11 dni),
- 4 lipca 1998r. – 20 lipca 1998r. (17 dni),
- 21 lipca 1998r. – 31 lipca 1998r. (11 dni),
- 1 sierpnia 1998r. – 7 sierpnia 1998r. (7 dni),
- 15 lutego 1999r. – 18 lutego 1999r. (4 dni),
- 5 grudnia 2000r. – 12 grudnia 2000r. (7 dni),

- 3 stycznia 2001r. – 10 stycznia 2001r. (8 dni),
- 13 czerwca 2001r. – 22 czerwca 2001r. (10 dni),
- 21 lutego 2002r. – 28 lutego 2002r. (8 dni),
- 11 czerwca 2003r. – 20 czerwca 2003r. (10 dni),
- 7 lipca 2003r. – 11 lipca 2003r. (5 dni),
- 12 lipca 2003r. – 31 lipca 2003r. (20 dni),
- 4 maja 2004r. – 20 maja 2004r. (17 dni) – w sumie 135 dni niezdolności do pracy
- opinia biegłej - k. 61 – 63 a.s..

Opinii biegłej lek. med. Z. J. nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika ubezpieczonego zgłoszonego na rozprawie w dniu 6 maja 2015r. o przesłuchanie ubezpieczonego na okoliczność jego stażu, a także okresów nieobecności w pracy spowodowanych niezdolnością do pracy związane z chorobą zawodową albowiem przeprowadzenie takiego dowodu zmierzałoby tylko do przewlekłości postępowania, a okoliczności, na jakie dowód ten miałby być przeprowadzony ustalone zostały w oparciu o wyżej wskazaną dokumentację oraz niekwestionowaną przez strony opinię biegłej z zakresu chorób skórnych.

Sąd stwierdził, że tytułem wykazanych w opinii biegłej okresów niezdolności do pracy ubezpieczonego związanych z chorobą zawodową do ustalonego na dzień 30 czerwca 2013r. przez organ rentowy stażu pracy górniczej w wymiarze 22 lat, 9 miesięcy i 24 dni doliczyć należy 11 miesięcy stażu. Tym samym ubezpieczony zarówno na dzień wniosku i na dzień wydania zaskarżonej decyzji nie wykazał co najmniej 25 lat pracy górniczej, z uwzględnieniem zaliczanych do takiego stażu okresów niezdolności do pracy z tytułu wypadku przy pracy albo z tytułu choroby zawodowej, za które wypłacone zostało wynagrodzenie lub zasiłek chorobowy albo świadczenie rehabilitacyjne, bezpośrednio poprzedzonych pracą górniczą wykonywaną pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przypadających w czasie trwania stosunku pracy (art. 40 e ustawy emerytalnej).

Zaznaczenia wymaga, że postępowanie cywilne w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych jest wszczynane wniesieniem przez ubezpieczonego odwołania od decyzji organu, a treść decyzji, od której wniesiono odwołanie, wyznacza przedmiot i zakres rozpoznania oraz orzeczenia sądu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1999r., sygn. II UZ 52/99, publ. OSNP 2000, nr 15, poz. 601; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 1999r., sygn. II UKN 204/99, publ. OSNP 2001, nr 5, poz. 169). Ocena legalności zaskarżonych decyzji organu rentowego musi zatem uwzględniać stan faktyczny i prawny z daty ich wydania. Taka jest bowiem specyfika postępowania odwoławczego w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, którego cechą charakterystyczną stanowi to, że w każdym wypadku zakres rozpoznania i orzeczenia Sądu rozpoznającego odwołanie od decyzji organu rentowego jest wyznaczany właśnie treścią kwestionowanej przez stronę decyzji.

Stwierdzić zatem należy ponownie, że zaskarżona decyzja organu rentowego z dnia jest prawidłowa.

Nadmienić nadto należy, że ubezpieczony w toku postępowania odwoławczego nie przedstawił żadnych nowych dowodów na okoliczność przebytych po dniu 30 czerwca 2013r. okresów zatrudnienia. Ponadto nawet w razie ich przedstawienia winny one być poddane najpierw ocenie organu rentowego. Zaznaczenia także wymaga, że jeśli ubezpieczony nadal pozostaje w zatrudnieniu to nawet w wypadku przyznania mu prawa do emerytury w związku ze złożeniem kolejnego wniosku emerytalnego i udokumentowaniem wymaganego stażu pracy górniczej stosownie do regulacji art. 103 a ustawy emerytalnej prawo do emerytury ulegnie zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez ubezpieczonego z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania

stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności i przepisy Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Barbara Reszczyńska – Łoboda